

Overdracht Manifest aan Vaste Kamercie. VWS.

Het enige recht dat ik in mijn leven claim is het recht om bij naam te worden genoemd. Rina Arendse. Elkaar bij naam noemen staat voor menswaardigheid en is mi. de kern(voor)waarde voor kwaliteit van leven. Hoewel ik voornamelijk liggend functioneer weet ik mij een **gezonde** medeburger: Gezondheid betekent de vrijheid ervaren en lééfkracht hebben om een reëel waardig perspectief te maken voor de dag van morgen. Dat perspectief heeft te maken met als individu en in verbinding met de ander mijn burgerschap invulling te geven.

In 2021 verscheen er een bundel van levensbeschouwelijke tradities in Nederland welke staat in de context van Menselijke Waardigheid en Mensenrechten. Mevrouw minister Olongren stelt in haar voorwoord dat mensenrechten gelden voor ieder mens. Zij benoemt het belang van menselijke waardigheid als grondslag voor het mensenrechtenperspectief.

Hoe verhoudt die menselijke waardigheid zich nu tot de dagelijkse praktijk van mij en duizenden medeburgers?

Als kind nam ik het vergrootglas van mijn vader, ging er mee naar buiten als de zon scheen om een gaatje in een stuk papier te branden. De bedenkers van de zorgsystemen en een aantal uitvoerders ervan vergelijk ik met dit vergrootglas. En dan met de schadelijke kant er van: de dwingende focus op het detail en een dwingende focus op controle. Waardoor het geheel niet meer wordt gezien: namelijk dat ik een medeburger ben, mens met naam wat staat voor een levensverhaal, een lééfcontext en een levensprogramma.

Ik ben afhankelijk van fysieke basiszorg, 7 dagen per week.... 42 jaar. Anno 2022 is gezondheid versmald tot vragenlijsten variërend van bent u religieus en zo ja wat heeft u hier aan tot sexualiteit en poep: hoeveel keer per dag, wat is de kleur, geur en consistentie? Het waarom van een zorgvraag dient meetbaar en functioneel te zijn: hoeveel tijd vraagt het om uw anus en uw vagina te laten wassen? En wat is de doelstelling van deze interventie? Per welke datum is de doelstelling gerealiseerd? De inzet van het vergrootglas heeft elke inzet van mijn kant, mijn sociaal kapitaal in te zetten voor het medeburgerschap, teniet gedaan. En na 40 jaar hiervoor hebben gevochten ben ik versleten.

Hoe verhoudt dit zich met menselijke waardigheid als grondslag voor het mensenrechtenperspectief?

Anderhalf jaar geleden heb ik mijzelf een keuze voor gehouden: klaaglied of appèl. Ik koos voor het appèl en heb dit vormgegeven door verbindingen te gaan leggen met mensen uit diverse deelgebieden; theologisch, medisch, juridisch, ethisch etc. De titel van het manifest is "Oproep tot een menswaardige toegang tot zorg" De kern is de verbinding te herstellen tussen de letter van de wet met de geest van de wet. Dit is eenvoudig mogelijk door responsief te gaan handelen.

Responsief handelen vraagt mi. een bewuste keuze voor een grondhouding: de meeste mensen deugen niet? alle mensen deugen en en het is volmaakt dat wij allemaal onvolmaakt zijn?

In het gezamenlijk optrekken met de meedenkers noemen wij elkaar bij naam en daarmee is er verbinding. Respect als eerbied waardig met elkaar omgaan. Vertrouwen in elkaars gezonde morele kompas. Waardering voor elkaars kennis en kunde. Dialoog. Een hartelijke betrokkenheid en inzet. Bovenal: discretie als bescheiden wijsheid. Zo met elkaar omgaan en werken aan een gezamenlijk doel is een sleutel tot menswaardige toegang tot zorg en ondersteuning.

Emeritus hoogleraar theologie en ethiek Fred van Iersel stelt in de genoemde bundel:
"Het kunnen participeren is een moreel beginsel dat nodig is voor een goed samenleven."

Rina Arendse